

Lilla Frida Och Jag

Magnus Uggla

I revyer ska det finnas,
en sång att minnas,
nåt seriöst.
Om den saknas denna sången,
det i salongen,
lätt blir nervöst.
För att undvika det har,
vi lagt in detta känsliga par.
Som på gamla tider bråss,
jag får väl presentera oss.
Det är jag och lilla Frida,
det är Frida, det är jag.
Upp på livets solskensida,
tillsammans skrida,
vi två med välbehag.
Jag är intet utan Frida,
utan mig är Frida svag.
Men tillsammans rätt solida,
lilla Frida, och jag.

Att i Stockholm konserteras,
och deklamera man jämt om spel.
Vi tog in på Grand Hotellet,
men på det stället bor vi ej mer.
Samma rum hade vi beställt,
men det gick inte på det hotell't,
ty portiern sa rätt så lurt,
att det såg allt för illa ut.
Så att ni och lilla Frida,
får ta var sitt enkelrum,
men då sa jag till den perfida,
portiern att jag och Frida,
fann honom dum.
Men då log han den stupida,
mumla nåt om bygdens lag,
som om vi den tänk överskrida,
lilla Frida och jag.

Som på gamla tider bråss,
jag får väl presentera oss.
Det är jag och lilla Frida,
det är Frida, det är jag.
Upp på livets solskensida,
tillsammans skrida,
vi två med välbehag.
Jag är intet utan Frida,
utan mig är Frida svag.
Men tillsammans är solida,
lilla Frida, och jag.